

โรคระบาดที่ควรระวัง

การทำารเกษตร สิ่งหนึ่งที่เกษตรกรพึงระวังคือ โรคระบาดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายกับผลผลิตของเกษตรกรผู้ปลูก ในช่วงฤดูฝนแม้ว่าผลผลิตจะได้น้ำชุ่มฉ่ำแต่ก็ยังมีเรื่องอื่นๆที่พึงระวัง เช่น โรคระบาดต่างๆ ที่จะเกิดกับอ้อย ซึ่งในฉบับนี้ เรขอแนะนำให้เกษตรกรผู้ปลูกรู้จักกับ “โรครยอดอ้อยเน่า”

สาเหตุ

โรครยอดอ้อยเน่าเกิดจากเชื้อรา ส่วนมากมักเกิดในช่วงฤดูฝน และแหล่งที่มีความชื้นสูง สามารถติดต่อกับการละอองฝอยลมฝอย น้ำฝน โดยพืพาเชื้อจากต้นอ้อยที่เป็นโรครไปติดต้นอ้อยข้างเคียง

อาการ

โดยส่วนใหญ่จะเกิดกับอ้อยในระยะเจริญเติบโต และช่วงอ้อยย่างปล้อง เชื้อจะลุกลามเข้าทำลายยอดและลำอ้อย ทำให้ยอดและลำอ้อยเน่า ใบอ้อยเหลือง ยอดแห้ง เมื่อยอดอ้อยถูกดึง จะหลุดออกจากลำต้นได้ง่าย ลำอ้อยบริเวณปล้องเน่ายุบลง ลักษณะฉ่ำน้ำ เนื้ออ้อยภายในปล้องเน่า มีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว และมีขอบสีแดงเข้มใกล้ผิวเปลือกอ้อย ลำอ้อยเน่าตายในที่สุด ทั้งนี้ อาการยอดและลำเน่าอาจเกิดได้โดยไม่มีขีดแฉกบนใบอ้อยก็ได้ อ้อยอาจเน่าตายทั้งกอ หรือตายเพียงบางลำในกอ ยอดที่เหี่ยวเมื่อดึงจะหลุดออกมา ตรงบริเวณที่ขาดจะเห็นแผลเน่า มีกลิ่นเหม็น เมื่อยอดถูกทำลายแล้ว อ้อยพยายามจะแตกหน่อขึ้นมาใหม่ อาจทำให้การเจริญเติบโตช้ากว่าปกติ

การป้องกัน

- ทำลายกออ้อยที่เป็นโรครโดยการเผาทิ้ง ระหว่างการทำลายอย่าให้กออ้อยข้างเคียงเกิดรอยแผลเพราะเชื้อโรครอาจระบาดไปยังกออ้อยอื่นๆได้
- สังกบน้ำในแปลงอ้อยไม่ให้เกิดความชื้นสูง
- หลีกเลี่ยงการปลูกพันธุ์อ้อยที่อ่อนแอในแหล่งที่พบการระบาดของโรครอย่างรุนแรง
- ตรวจสอบแปลงอ้อยอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบลำอ้อยเริ่มมีใบเหลืองยอดเหี่ยว ควรรีบตัดลำหรือขุดกอออกเผาทำลาย ก่อนที่เน่าและฉ่ำน้ำ